

Francie

Jak jsme k Francii přišli ...

S návrhem absolvování sportovního kurzu na lyžích přišla myslím spolužačka Julie. Ten jsem s radostí podpořil a stejně tak několik našich dalších přátel z řad FEL studentů. Při výběru místa přišla v úvahu i Itálie, nicméně nakonec vyhrála Francie a její středisko Valmeinier – Valloire. V tomto středisku jsem už před několika lety byl, takže jsem věděl, že minimálně co se týče sjezdovek a ubytování, měli bychom být spokojeni. Tak už jen to počasí aby vyšlo!

Ještě před samotným odjezdem jsme se sešli v hospůdce na Karlově Náměstí, kde jsme poznali několik nových tváří. S pocitem, že domlouváme věci francouzské, upíjeli jsme nápoje dle chuti. :-)

Cesta tam a zase zpátky

Cesta do Francie se trochu vlekla, abychom nemuseli příliš dlouho čekat na pokoje, nicméně výhodou určitě bylo, že jsme nezanedbatelnou část cesty prospali v autobuse s lůžkovou úpravou. Mnohem rychleji mi utekla cesta zpět, kterou zpětně vnímám jen jako: sjezd ze střediska – nákup – film – spánek – koleje Strahov.

K cestě bych ještě dodal jedno doporučení, které mně trochu chybělo. Nezapomeňte si přibalit i nějakou zábavu, jako je třeba kniha či skripta lineární algebry. :-) První den (a především ten poslední, pokud si nepřiplatíte lyžování navíc) máte totiž poměrně hodně volného času a nějaké zabavení vám přijde vhod. My jsme si nakonec čas ukrátili společenskými hrami.

Ubytování

Jednoznačně silná stránka Valmeinier je ubytování. Sice nemáte dostatek prostor k procvičování bojových umění, nicméně ve srovnání s jinými, i dražšími středisky, jsou tyto hodně velké. Ostatně při první party, která sahala až do předsíně, se nám do jednoho pokoje podařilo nacpat neuvěřitelné množství lidí. Není to však jenom o velikosti, ale i poměrně slušné výbavě a pěkném nábytku, který pomáhá vytvořit příjemné prostředí.

Úplný název místa, kde jsme byli ubytování, zněl Valmeinier 1800, kde ono číslo značí nadmořskou výšku. Na francouzské poměry to není nijak extrémně vysoko umístěné středisko, nicméně je to už slušná výška, což napomáhá k udržení dostatku sněhu na sjezdovkách s blížícím se jarem, ale zároveň se dají nalézt snesitelné ceny v místních obchodech. Důležitou informací je také to, že na sjezdovku to máte z domova jen pár kroků. Valmeinier 1800 je totiž doslova obklopené samotnými sjezdovkami, jedna dokonce vede přímo skrze něj.

A nyní moderní člověk zpozorní. Na recepci je volně přístupné bezdrátové připojení k internetu. Dalo by se považovat za nevýhodu, že není internet i na pokojích, ale takto je to zase více společenské. Takže jestli (stejně jako já) neberete tento francouzský týden jako očistu od počítačů - notebooky s sebou.

A to nejdůležitější nakonec – svahy / lyžování / snowboardování

Je to super, co více říci? :-)

Pokud se počasí jen trochu povede, je opravdu na čem lyžovat. A že nám se zrovna povedlo hodně. Tedy bylo možná až moc teplo a slunečno, takže po celotýdenním náporu slunce už byl sníh rozbředlý. Nicméně přesto můžeme prohlásit, že jsme se trefili výborně, ostatně i ten sníh byl po většinu týdne dobrý.

Sjezdovka je na dvojici Valmeinier – Valloire opravdu hodně. Jenom projetí všeho by vám takové 2-3 dny zabralo. Naleznete zde od zelených, přes četné červené až po černé sjezdovky – třeba i s boulemi. Pro ty, co mají rádi adrenalin v krvi, je zde slušně vybavený snowpark, kde nechybí ani precizně upravovaná U-rampa. Na své si přijde snad každý.

Osobně jsem bral tento výlet (i když zprostředkovaný UTVS a vedený jako školní) spíše jako zimní dovolenou. Proto jsem se trochu bál jistého povinného výcviku, který musí člověk pro zápočet absolvovat. Naštěstí jsem byl i tady mile překvapen. Vladka Botlíková a Martin Vosyka volí ten správný poměr mezi výukou a volností. V praxi to pak vypadalo třeba tak, že jsme měli v určité hodině sraz pod určitým kopcem, kde se nějakou dobu konala výuka, na kterou se člověk i těšil – letadýlko a autíčko rulez. :-) Zkrátka bylo to takové příjemné zpestření dne.

Závěrem

Valmeinier není to nejlepší, co Francie nabízí (tím bude Val Thorens či Tignes), ale spolehlivě uspokojí i někoho, kdo je již zvyklý na moderní zahraniční lyžařská střediska např. v Rakousku, Itálii či právě Francii.

Osobně Valmeinier považuji za pověstné „hodně muziky za málo peněz“ (samozřejmě zas tak málo peněz to není, ale to už je Francie) a nemůžu jinak, než ho každému doporučovat. Skutečně se tomuto středisku dá cokoliv vytýkat jen s hodně pesimistickým pohledem na svět.